

Th. Poulsen: Det foreliggende lovforslag er behandlet i det andet høje ting og vedtaget dér i den nu foreliggende form.

Lov om hegn stammer fra så langt tilbage som 1869, og det tør nok siges at være på tide, at den nu bliver optaget til revision. Det foreliggende lovforslag indeholder en række forbedringer i paragrafferne.

Lovforslagets bestemmelser er sikkert helt tilfredsstillende med hensyn til hegn på landet, hvor jorden ikke er så dyr, og hvor der er mere af den, men det forekommer mig, at der tillades en for stor højde på en hæk i villakvartererne i byerne og i byernes omegn, hvor det er de små firkanter på 700—800 m², som skal indhegnes, når det foreskrives, at højden her kan være indtil 1,80 m, eventuelt helt op til 2 m, dersom to naboer kan blive enige om dette. At en sådan hæk må skygge altfor meget, synes sandsynligt. En masse jord går derved tabt, da der ikke kan vokse noget på skyggesiden af et sådant hegn. Jeg er personlig tilhænger af det levende hegn omkring en have, idet det forekommer mig at være det smukkeste og også det bedste hegn, men jeg vil mene, at en hæk af den højde i mange tilfælde vil give anledning til adskillige stridigheder mellem naboer, og det er jo noget, som man helst skulle undgå. Derfor skulle loven være af en sådan beskaffenhed, at ingen fristes til den slags ting.

Men dette er blot et lille hjertesuk. Jeg henstiller, at det ikke igen varer et lille hundrede år, før loven igen tages op til revision.

Idet jeg håber, at de forhold, jeg har omtalt, kan blive rettet, vil jeg takke den højtærede landbrugsminister for lovforslaget og på mit partis vegne anbefale, at det gennemføres i dette høje ting så hurtigt som muligt.

Holmberg: Forslag til lov om hegn er et stort og egentlig meget vidtrækkende lovforslag. Det er rigtigt, som det er blevet fremhævet, at den nugældende lov om hegn er det meste af 100 år gammel, og det er derfor forståeligt, at en ajourføring søges gennemført.

En lov af denne art bør efter min mening være affattet så tydeligt, at der bliver så lidt plads som muligt for tvivl om paragrafferne. Jeg tror næsten at kunne sige, at der er ingenting, der kan sætte sindene så stærkt i bevægelse som vand-, vej- og hegnsstridigheder. Som følge af de mangelfulde bestemmelser i den gamle lov er der spildt mange timer i retssale, og mangt et godt naboforhold er gået overstyr.

Det foreliggende lovforslag bygger i det

væsentlige på den betænkning, som er afgivet af en kommission, der blev nedsat i 1946 af landbrugsministeriet. I denne var både Dansk Landinspektørforening, Dansk Skovforening, De samvirkende danske Landboforeninger, De samvirkende danske Husmandsforeninger, sognerådsforeningerne, indenrigsministeriet og ministeriet for offentlige arbejder repræsenteret.

Lovforslaget blev fremsat i landstinget den 6. oktober 1949, hvor det nu er enstemmigt vedtaget med ændringer af adskillige paragraffer. Mit parti kan i det store og hele gå ind for lovforslaget i dets ændrede form. Der er forskellige punkter, som vi dog ønsker at se lidt nærmere på, og jeg vil derfor foreslå udvalgsbehandling af lovforslaget.

Carsten Raft: Det foreliggende lovforslag har været gennem mange behandlinger. Der har været mange forslag fremsat fra faglige organisationer om det; det har været behandlet i en kommission, og det har været behandlet meget udførligt i landstinget. Der er næppe noget særligt at indvende imod det bortset fra småting, som bedre egner sig til udvalgsbehandling.

Jeg synes imidlertid, at det er en lille smule beskæmmende og noget, man skal tænke lidt over, at hegnsløven i vor tid med dens rationalisering og dens krav om enkelhed og kortfattetthed er svulmet så kolossal op, som den er. Når en lille mand vil købe et hus, er der forfærdelig mange ting, han skal tænke på, og hvis han bliver præsenteret for hegnsynsloven og derved får en anelse om, hvad der følger efter på andre områder, kan han blive en lille smule bleg ved situationen. Der må sikkert kunne laves en rationalisering af lovforslagets tekst. Jeg tænker her på det sidste kapitel om proceduren ved hegnsyn. Langt det meste kommer overhovedet kun hegnsynet ved. Det er urimeligt, at den mand, jeg talte om, og som ikke har evnen til at skelne imellem, hvad der vedrører ham, og hvad der er ham uvedkommende, skal sidde og beskæftige sig med, hvordan protokollen skal føres. Det kunne bestemmes ved et cirkulære fra ministeriet; der kommer jo så mange af den slags. Man fastsætter nøjagtigt, i hvilken form andragenderne skal indgives. Det kunne lige så godt ordnes ved, at man ringede til kommunekontoret og fik en blanket, som man udfyldte, og så var den ting i orden. Men det er alene 4½ side tekst. Jeg tror, man skulle indstille sig på i ministerierne, at folk har meget med det offentlige at gøre nutildags og skal gennem en skrækkelig masse besværligheder.